

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annales Episcoporum Slesvicensium

Cypræus, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1634

Capvt X. Ericvs VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64615)

CAPVT X.

ERICVS VII. Rex Daniae 86. bona ablata Ecclesiae Slesuicensi restituit, filios Erici de Ducatu deturbare praesumpsit, & ideo subditos ad defectionem sollicitauit, quos tamen Henricus & Ioannes Comites Holsatiae sustinuerunt, à propriis aulicis confossus Anno 1286. in Finderup. Liberi huic fuerunt, Christophorus II. Rex Daniae, & c. Ericus VIII. Pius Rex Daniae, & c. (de quibus postea,) Waldemar in aula Brandeburgensi, obiit Rostochij, Soræ sepultus Anno 1304. Sophia Conradi Brandeburgici, & Margareta Regis Birgeri Sueci, Ringstedij sepulti, Consortes.

ERICVS Dux Slesuicensis sextus, obiit anno 1272. Ab Episcopo Slesuicensi arcem Gottorpium cum pertinentijs permutauit. Huic duo fuerunt filij.

ERICVS Langbeen Dux Langlandiae, qui Sophiam Waldemari Sueci viduam duxit anno 1295.

Alter ERICI Filius Waldemarum, Dux Slesuicensis septimus, Ducis Saxoniae Filiam duxit 1288. obiit 1295. à Rege captus, quod fidelitatem iurasset & nihilominus ei resisteret. Huius Filius fuit Ericus Dux Slesuicensis octauus, Patria defensor, Slesuigæ in templo S. Petri sepultus & Patri associatus. Liberi huic nati Waldemarum Dux Slesuicensis nonus, & c. (de quo postea,) Heilvig Waldemaro tertio Regi Daniae 88. nupta, & Ericus qui in pueritia obiit.

A N N O Domini Millesimo Ducentesimo quinquagesimo nono, Ericus Rex Danorum Slauorumq; Christophori Filius, Patre mortuo Daniae Regnum adeptus est. Is Ecclesijs benefaciendo, multisque insignibus

ac amplissimis donis ac muneribus eas ornando ac locupletando, nec non ea, quæ ab ipsius patre ablata essent, restituendo, liberalitatem ac beneficentiam abundè testatus est. Cumq; Rex Christophorus captiuus, antequam liberaretur, pro redemptione Comitibus Holsatiæ ingentem pecuniam soluere coactus esset, inq; eam solutionem, decimas quasdam Ecclesiarum, quarum precium quadringentarum & sexaginta duarum marcarum erat, conuertisset & interuertisset, Ericus filius ea de re monitus, pietate & æquitate motus, de matris fœminæ pijsimæ consilio & consensu, eas decimas Episcopo restituendas & reddendas imperauit. Et quò ea de re Episcopo & Ecclesiæ satis cautum esset, Nicolao villam forensē *Apenradam* oppignerat, & solutionem decimarum hypothecæ opponit: vt prouentus omnes & exactiones, quas villa *Apenradensis*, quotannis ferre posset, Episcopo darentur, donec omnibus in sortem computatis, summa 462. marcarum tota soluta esset. Fuit id anno à nato Christo 1259. Sed & anno sequenti, hoc est 1260. Episcopus pro sua erga Ecclesiam Dei beneuolentia & fide, Regi, cuius animum erga Religionem propensum, satis cognitum ac exploratum habebat, exposuit, quantum mali & detrimenti Ecclesia perpessa esset, quamque penitus bellis diuturnis, ac continuis, imprimis vero graui ac funesto illo bello, quod ipsius Pater aduersus Comites Holsatiæ gessisset, omnibus prouentibus ac facultatibus spoliata ac exhausta esset, summopere itaque eum hortatus est, ac rogauit, vt damnum datum, aliqua ratione sarcire, ac recompensare non dedignaretur, vel restituendo ea, quæ Ecclesiæ adempta essent, vel singulari aliqua donatione & munificentia ei benignè succurrere velit. Rex cum matre & Regni proceribus consilio ac delibera-

beratione habita, in compensationem iacturæ & damni accepti, & propter seruitia, quæ Episcopus sæpe Regi præstitisset, ei bona quædam & possessiones in Nordforthuso & Sunderforthuso & Barusbola, & Molendinum in Atebel, iure Dominiij perpetuo colendas & fruendas concessit. Et ne à posteris hæc Donatio rescindi, aut in dubium reuocari possit, suum & Matris, omniumque Procerum consensum, suo, matris, & suorum Episcoporum sigillo communiuit. Cuius instrumenti verba sunt.

Ericus Dei Gratia Danorum Slauorumque Rex, omnibus presens scriptum cernentibus. Notum facimus Vniuersis, quod Nos ex consensu Dilectæ Matris nostræ & Meliorum Regni, Reuerendo Patri Domino Nicolao Episcopo Slesuicensi, in recompensationem damnorum Ecclesiæ suæ, habito respectu ad ipsius beneuolentiam, multoties nobis impensam, quasdam possessiones in sua Diocesi, quæ dicuntur Sunderfordhalt & Nortefordhalt, Bornebul & Molendinum quoddam in Aitsboly, scotauimus iure proprio possidendas. In cuius rei testimonium facti, presentem dicto Domino contulimus, sigillorum nostri & dilectæ Matris nostræ, nec non & Dominorum Ripensis & VViburgensis Episcoporum munimine consignatam. Data Mithelfaar anno 1260. in octaua Apostolorum Petri & Pauli.

Ad hoc tempus Guido Cardinalis à Pontifice ad Regem Ericum missus ac ablegatus fuit, quod Christophorus Archiepiscopum Londensem in vincula coniecerat, quia Regi aduersatus fuerat, eiusque incepta & actiones carpsisset, propterea quod decimas interceptas in Dania sibi sumpserat, & in suos usus conuerterat, quemadmodum & id in Ducatu Slesuicensi ab eo factum esse, paulò ante exposuimus, vel quod mihi verisimile fit, quod sacris Regi interdixisset: Cardinalis his negocijs destinatus, eò rem perduxit, vt

xit, vt Archiepiscopus carcere, quo nouem annos detentus erat, relaxaretur, vtque de decimis interueffis ei fatisfieret, nec non, vt ministris verbi Dei fuppetent, vnde fe alere ac fuffentare poffent, ne impoffterum quererentur. Pontificis etiam interdictum, quo Rex propter tyrannidem & Decimas interceptas, facris arcebatur, decimis reftitutis, rebusque bene compositis, Cardinalis iterum relaxauit, quod plusculum tantum temporis durauerat. Verifimile autem eft, Cardinalem in hac caufa Regi æquiores fuffe, quod Redemptionis nomine, magnam pecuniæ summam foluiffet, cumq; foluendo non effet, neceffitate quodammodo impellente, bona Ecclefiastica delibaffet. Epifcopus autem Nicolaus in fummum odium & inuidiam apud Reginam adductus erat, quibus autem de caufis certò non conftat. Verifimile eft, ob decimas, quas Rex interceperat repetitas, vel propter excommunicationem, quæ nouem annos durauit, vel propter bella, Feudi nomine gefta, cum in offenfionem incurriffet. Qua de caufa Nicolaus peregrini & extra Diocæfin fe fe continuit & habitauit, infidiasque metuens locum commodum elegit, vbi fine periculo tutò ac tranquillè viuere poffet. De rebus autem omnibus ad Proceres retulit, & inter alia, de pecunijs & fumptibus, quos Ecclefiia Slefuiçenfis in quatuor nauigia feciffet, grauitè conqueftus eft, vtque eam rem, Regni proceres, æquitatis trutinæ ponderare vellent, obnixè rogauit: Nicolaus quoque Epifcopus arcem *Gottorpiam*, cum Erico Duce Slefuiçenfe permutauit, vt ex formula contractus, quam fubijcimus, videre licet.

ERICVS Dei Gratia, Dux Iutia, omnibus, ad quos præfens fcriptum peruenerit S. in Domino noftro Iefu Chrifto.
Vniuer-

Vniuersitatem vestram per presentes scire volumus, quod Venerabilis Pater, Dominus Nicolaus Episcopus Slesuicensis nobis scotauit Curiam suam in minori Gottorp, & totā villam, maioris Gottorp, cū sylua, molendina, terris & pascuis (piscinis) prædictæ curiæ & villæ adiacentibus, & bona sua in Arnhold (alij legunt Bagebol & putant syluam esse propè Dennevarck Magnum Grote Dennevarck quasi dicas Hindenbol) Et nos eidem vice versa has villas scilicet Brokeslot, Brodersbuie & Huxmarck existentes in Svvantzen, cum omnibus bonis eis adiacentibus, ad æqualem auri estimationem rescotauimus pleno iure: sed quia, dictæ villæ sunt Nobili viro Domino Gerharo Comiti Holsatiæ dilecto auunculo nostro, vt dicitur, obligatæ, loco eorum, Venerabili Patri Domino Bundoni Episcopo Slesuicensi, bona nostra in Sundergosherd quæ dicuntur, Andel, integraliter pleno iure scotauimus ad cautionem, donec ipse villæ liberæ vsui ipsi cedant. In cuius rei euidentiam, presentes literas nostro sigillo fecimus communiri. Datum apud Slesvvig. Anno Millesimo, Ducentesimo, Sexagesimo octauo. Duodecimo Calend. Decembris.

Nota Grote Gottorp, cuius hic mentio fit, sita fuit prope Rugenkroch, vbi adhuc eius arcis vestigia cernuntur: quam vndique lacus alluit, & adhuc retinet appellationē Olde Gottorp, supra a. exposuimus, à quo diruta fit. Sigillum verò his literis appensum, quod Suauestedij vidimus, ceræ rufæ impressum, altera facie Leones duos, altera vero Equitem vexillum manu gestantem, hoc est imaginem D. Georgij continebat. Ericus quoque, Ioannes, & Gerhardus Comites Holsatiæ, dimidiam partem pedagij in thelonio Rendesburgi collecto, ad Episcopum pertinere, suis literis testantur, quæ Slesuici datæ & consignatæ sunt, Anno à Christo nato M. C. C. LXI. Nicolaus vero cuidam Winekeno & fratribus eius de consensu Capituli,

tuli, in Feudum concessit rus & possessiones in *Lunde-bergo* sitas, in perpetuum pro arbitrio suo disponendas & fruendas, ita tamen, vt singulis annis successoribus suis pendat quinque marcas. Fuit id anno Domini 1263,

C A P V T X I.

*Sumptus Bundo graues se bello ponere, Regi
Conqueritur Præsul, liber vt esse queat.
Dum gaudet voto, bona templis multa sacravit
Auri hæc sacra caue diripuisse fames.*

ANNO à nato Christo 1270. Bundo Episcopus Slesuicensis creatus est, inauguratusq; à Ioanne Archiepiscopo Londensi. Ex literis illis, quarum exemplar paulò ante inseruimus, constat, Episcopum Nicolaum permutasse arcem *Gottorpianam* alijs prædijs. Cum vero prædia illa non essent libera, sed Gerharδο Comiti *Holsatiæ* pignori opposita, ita vt ijs Episcopus frui non posset, Bundo Nicolai Episcopi successor apud Ducem institit & vrsit, vt pro ijs alia sibi prædia attribueret ac concederet tantisper vtenda & fruenda, quoad prædia oppignerata, ære alieno soluto, libera fierent. Quod ab Erico factum est. Et hic est sensus literarum, quæ alioquin non nihil obscuræ esse videntur. Bundo Episcopus, negotium, quod ab eius Prædecessore Nicolao inchoatum erat, apud Regem Ericum strenuè vrsit, de pecunia expeditionis & sumptuum, qui in quatuor naues facti essent ab Ecclesia Slesuicensi. Vnde euidenter colligitur, Nicolaum omni sua
opera